

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΙΖ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 727 ²	Ἑψῶσις τ. Σταυροῦ (Ἰω. 19,6-11,13-20,25-28,30-35) Σάββατο 14 Σεπτεμβρίου 2013 (2000)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Τί σημαίνει ὁ σταυρός

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, τὰ τροπάρια ποὺ ἀκούσαμε, ὁ ἀπόστολος, τὸ εὐαγγέλιο, **ὅλα μιλάνε γιὰ τὸ σταυρὸ** τοῦ Χριστοῦ, ποὺ ὑψώθηκε στὸ Γολγοθᾶ.

Μιλήσαμε ἄλλοτε γιὰ τὰ θαύματα, τὰ φυσικὰ καὶ τὰ ἠθικὰ, ποὺ ἔκανε τότε, τὴν ἡμέρα τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, ἀλλὰ καὶ συνεχίζει νὰ κάνη ἀκαταπαύστως ὁ τίμιος σταυρός. Τώρα, μὲ τὴν ἀφορμὴ ποὺ μᾶς δίνει ἡ σημερινὴ ἡμέρα, θὰ ποῦμε **τί σημαίνει ὁ σταυρός**.

Στὸ νοῦ τῶν πιστῶν γεννᾶται ἓνα ἐρώτημα: **τί ἔγινε ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ** μετὰ τὴν σταύρωσι καὶ τὴν ἀποκαθήλωσι; τί ἔγιναν οἱ ἄλλοι δύο σταυροὶ τῶν ληστῶν; Ἡ ἱστορία λέει, ὅτι τοὺς σταυροὺς τοὺς πῆραν οἱ Ἑβραῖοι, ἀνοιξαν κοντὰ στὸ Γολγοθᾶ ἓνα μεγάλο λάκκο, τοὺς σκέπασαν μὲ κόπρια, καὶ ἐκεῖ ἔμειναν πολλὰ χρόνια.

Ποιὸς ξέθαψε τοὺς σταυροὺς; Τριακόσα χρόνια ἀργότερα ἡ ἁγία Ἑλένη, ἡ μητέρα τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, θέλοντας νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνη της στὸ Χριστὸ γιὰ τὴν προστασία ποὺ ἔκανε στὸ παιδί της μὲ τὸ λάβαρο τοῦ σταυροῦ, τὸ «Ἐν τούτῳ νίκα», ἦρθε στὰ μέρη αὐτά. Πῆρε ἐργάτες μὲ κασμάδες καὶ φτυάρια, καὶ ἄρχισαν νὰ σκάβουν γιὰ νὰ βροῦν τὸ σταυρὸ. Μὰ οἱ Ἑβραῖοι τὸν εἶχαν παραχώσει πολὺ βαθειά. Κάποια στιγμή ἀκούστηκε κρότος· ἡ ἀξίνα χτύπησε πάνω σὲ ξύλο. Ἐπὶ τέλους βρέθηκαν.

Βγάζουν ἀπὸ τὴ γῆ καὶ τοὺς τρεῖς σταυροὺς. Ἐμοιάζαν ὅμως μεταξύ τους. Ποιὸς ἀπὸ αὐτοὺς ἄραγε ἦταν ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ; Βρίσκονταν σὲ μεγάλη ἀπορία. Τὴν ὥρα ὅμως ἐκείνη ἀκούστηκαν κλάματα. Κοντὰ ἀπὸ τὸ Γολγοθᾶ περνοῦσε μιὰ κηδεῖα. Εἶχε πεθάνει μιὰ γριά γυναίκα, τὴν πῆγαιναν στὸ νεκροταφεῖο καὶ τὴν ἔκλαιγαν. Τότε λοιπὸν ἀγγίζουν τὸν ἓνα σταυρὸ ἐπάνω στὴν πεθαμένη, μὰ δὲν ἔδειξε κάτι. Βάζουν τὸν ἄλλο σταυρὸ, τί-

ποτε. Βάζουν τὸν τρίτο σταυρὸ, καὶ τότε –ναί, ἂς μὴ πιστεύουν οἱ ἄπιστοι, δικαίωμα τους· ἐμεῖς πιστεύουμε– μόλις ἄγγιξε πάνω της, **ἀμέσως ἀναστήθηκε!** Αὐτὸς ἦταν ὁ σταυρὸς τοῦ Κυρίου. Τότε ἔπεσαν ὅλοι κάτω μπρούμυτα, ἡ ἁγία Ἑλένη, ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων ὁ Μακάριος, οἱ δεσποτάδες, οἱ παπᾶδες, οἱ καλόγεροι καὶ οἱ ἀσκητάδες. Ὅλοι πεσμένοι κάτω ἐπὶ μισὴ ὥρα ἔκλαιγαν καὶ ἔλεγαν τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*».

Αὐτὸ τὸ μεγάλο γεγονός γιορτάζουμε. Καὶ ἔχουμε τὸ σταυρὸ ὡς **σημαία** μας, ὡς φλόμπουρο μας, καὶ ὡς **ὄπλο** μας ἀήττητο ἐναντίον τοῦ διαβόλου.

Τί μᾶς διδάσκει, ἀγαπητοί μου, ὁ σταυρός; Πάρτε κιμωλία καὶ γράψτε. Τί νὰ γράψετε; Ὅπως λένε τὰ παιδιά στὸ σχολεῖο, δύο σὺν δύο ἴσον τέσσερα, ἔτσι καὶ **σταυρὸς ἴσον** – τί εἶνε ὁ σταυρός; Μπᾶς καὶ νομίζετε, ὅτι εἶνε ἀπλῶς ἓνα ξύλο νὰ τὸ ἀσπαστοῦμε καὶ σωθήκαμε; Λάθος κάνετε, δὲν εἶνε ἔτσι τὰ πράγματα.

● Σταυρὸς ἴσον **συγγνώμη**. Γιατὶ ἐπάνω στὸ σταυρὸ ὁ Χριστὸς συγχώρησε τοὺς φονιάδες. Ὑπάρχουν σήμερα ἐδῶ στὴν ἐκκλησία ἄνθρωποι μαλωμένοι; Ὑπάρχουν νυφάδες ποὺ μισοῦν τὶς πεθερές; Ὑπάρχουν σπίτια ποὺ δὲν μιλιῶνται; Ὑπάρχουν γείτονες ποὺ δὲν χαιρετιῶνται; Ὑπάρχει μῖσος; Ἐ, σήμερα ὁ σταυρὸς λέει: Συγχωρῆστε! Ἄν δὲν συγχωρᾶς, τότε μὴν πλησιάζεις τὸ σταυρὸ, μὴν τὸν φιλᾶς. Ὅταν μέσα στὴν καρδιά σου ἔχῃς αὐτὸ τὸν κάβουρα, αὐτὸ τὸ φίδι τοῦ μίσους, δὲν μπορεῖς νὰ πλησιάσῃς τὸ σταυρὸ. Γιατὶ σταυρὸς σημαίνει συγχώρησις. Καλεῖσαι νὰ συγχωρήσῃς καὶ τὸν πιὸ μεγάλο ἐχθρό σου.

● Σταυρὸς ἴσον **ἀλήθεια**. Τὸ μαχαίρι νὰ σοῦ βάζουν στὸ λαιμό, νὰ σὲ σφάζουν, ἐσὺ τὴν ἀλήθεια νὰ πῆς. Ὅχι νὰ πηγαίνῃς στὰ δικαστήρια καὶ ν' ἀπλώνῃς τὸ βρωμερὸ σου χέρι ἐπάνω στὸ Εὐαγγέλιο καὶ νὰ παίρῃς ψεύτικο ὄρ-

κο· ὄχι δά. Ὁ Χριστὸς σταυρώθηκε γιὰ τὴν ἀλήθεια. Ὅποιος λοιπὸν λέει ψέματα, ὅποιος πηγαίνει στὰ δικαστήρια καὶ παίρνει ψευτικούς ὄρκους, αὐτὸς δὲν εἶνε ἄξιος νὰ προσκυνήσῃ τὸ σταυρό.

● Σταυρὸς λοιπὸν ἴσον συγγνώμη, σταυρὸς ἴσον ἀλήθεια. Σταυρὸς ἴσον **ταπεινώσι**. Ὅχι –ἐπειδὴ τάχατες ἐσὺ κάθῃσαι σ' ἓνα σπίτι πιὸ μεγάλο, κ' ἔχεις περισσότερα λεφτὰ ἢ χωράφια καὶ γίδια, κ' ἔχεις παιδιὰ πού σπουδάζουν στὸ σχολεῖο, κ' ἔχεις γυναῖκα ὁμορφῆ, ἢ ξέρω ἄλλο τί ἄλλο κάνεις– νὰ καυχῆσαι καὶ νὰ ὑπερηφανεύῃσαι. Δὲν εἶσαι Χριστιανός. Ταπεινώσις! Νὰ ταπεινωθῆς καὶ νὰ πῆς· Δὲν εἶμαι τίποτε· ἓνα σκουλήκι εἶμαι, ἓνα τίποτε εἶμαι στὸν κόσμο. Ὅταν ὁμως ἔχῃς τὴν ὑπερηφάνεια καὶ καυχῆσαι καὶ λές, Ἄς εἶνε καλὰ τὰ μπράτσα μου καὶ τὰ πόδια μου καὶ ἡ δουλειά μου καὶ τὰ λεφτὰ μου..., δὲν εἶσαι Χριστιανός.

● Σταυρὸς ἴσον **ἀγάπη**. Πεινᾷ ὁ ἄλλος; Νὰ τοῦ δώσης ἓνα κομμάτι ψωμί. Διψᾷ; Νὰ τοῦ δώσης ἓνα ποτήρι νερό. Εἶνε γυμνός; Δός του ἓνα σακκάκι νὰ φορέσῃ. Κλαίει; Νὰ πᾶς νὰ τὸν παρηγορήσῃ καὶ νὰ τοῦ σφουγγίσῃ τὰ δάκρυα. Ἔτσι εἶνε ὁ Χριστιανισμός. Ὅχι ἐσὺ νὰ τὰ ἔχῃς ὅλα κι ὁ ἄλλος νὰ μὴν ἔχῃ τίποτε.

● Σταυρὸς θὰ πῆ **θυσία**. Ὅπως ὁ Χριστὸς θυσιάστηκε γιὰ μᾶς, ἔτσι κ' ἐμεῖς νὰ θυσιαζώμαστε γιὰ τοὺς ἄλλους.

Αὐτὰ σημαίνει ὁ σταυρός. Ἄν τὰ κάνουμε αὐτά, τότε ἀξίζει νὰ λεγώμαστε Χριστιανοί. Ἐσὺ πού ἔβαψες τὰ χέρια σου στὸ αἷμα, ἐσὺ ὁ ἄλλος πού πῆρες ψεύτικο ὄρκο, ἐσὺ πού ἀδίκησες τὸ ὄρφανό, δὲν μπορεῖς νὰ πλησιάσῃς τὸ σταυρό. Ὁ σταυρὸς σὲ διώχνει.

Γιὰ διαβάστε τὸ βίο τῆς ἁγίας **Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας**. Σὰν τέτοια μέρα πῆγε στὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ εἶδε κόσμον νὰ μπαίνει μέσα στὸ ναὸ καὶ νὰ προσκυνοῦν ὄλοι, γέροι - νέοι, γυναῖκες - ἄντρες. Προσπάθησε κι αὐτὴ νὰ πλησιάσῃ στὴν εἴσοδο. Μὰ κάποια δύναμι τὴν ἔσπρωξε πίσω. Προσπάθησε δεύτερη καὶ τρίτη φορά, μὰ δὲν μπόρεσε. Γιατί; Γιατί ἦταν ἁμαρτωλὴ γυναῖκα, δούλευε στὴν ἁμαρτία μέσα στὴν Ἀλεξάνδρεια. Μόνο ὅταν μετανόησε καὶ ἔκλαψε, τότε μπῆκε στὸ ναὸ καὶ ἔγινε Χριστιανὴ πραγματικῆ.

Ὁ σταυρὸς, ἀγαπητοί μου, **δημιουργεῖ ὑποχρεώσεις**. Πρέπει νὰ ζήσουμε σύμφωνα μὲ τὴ διδασκαλία τοῦ σταυροῦ.

* * *

Στὰ παλιὰ τὰ εὐλογημένα χρόνια, πού οἱ ἄνθρωποι πίστευαν πραγματικὰ στὸ Χριστό, τὴν ἡμέρα τοῦ σταυροῦ ἄνθρωπος δὲν ἔμενε

στὸ σπίτι, ἄνθρωπος δὲν ἔβγαινε στοὺς δρόμους ἢ στὰ χωράφια. Ὅλοι τους, ἄντρες καὶ γυναῖκες, ἀπὸ τὸ γέρο μὲ τ' ἄσπρα μαλλιά μέχρι τὰ νήπια στὶς ἀγκαλιὲς τῶν μανάδων, **ὄλοι πήγαιναν στὴν ἐκκλησία**. Δὲν ἀπουσίαζε κανένας. Καὶ μόνο αὐτό; Τὴν ἡμέρα τοῦ σταυροῦ εἶχαν αὐστηρὴ **νηστεία**. Νήστευαν ὅπως τὴ Μεγάλῃ Παρασκευῇ. Δὲν ἔτρωγαν τίποτε. Μόνο λίγο ψωμάκι, κι αὐτὸ τὸ βουτοῦσαν στὸ ξίδι. Σήμερα πού εἶνε αὐτὴ ἡ πίστι καὶ ἀφοσίωσι στὸ Χριστό;

Καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμα. Νὰ κάνῃς **τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ** κανονικά. Γιατὶ δυστυχῶς στὰ ἄπιστα αὐτὰ χρόνια πού ζοῦμε ὅλα ἔγιναν μόδα· μόδα στὰ μαλλιά, μόδα στὰ ρούχα, μόδα στὰ παπούτσια, μόδα παντοῦ. Μόδα δυστυχῶς ἔγινε καὶ ἡ ἐκκλησία. Βλέπεις καὶ τοὺς ἐπισήμους (νομάρχες, ὑπουργοὺς, πρωθυπουργοὺς) καὶ δὲν κάνουν σωστὰ τὸ σταυρό τους. Αὐτὸ πού κάνουν δὲν εἶνε σταυρός· εἶνε ἐμπαιγμὸς καὶ κοροϊδία, εἶνε θεομπαιξία. Ἔσεῖς νὰ μὴν εἴστε θεομπαίχτες. Πῶς θὰ σὲ καταλάβω ὅτι εἶσαι Χριστιανός; Ἀπὸ τὸ σταυρό. Ὅταν κάνῃς κανονικά τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ, κάνεις μιὰ ὀλόκληρη προσευχῆ.

Λοιπὸν ἐσεῖς νὰ κάνετε τὸ σταυρό σας σωστά. Καὶ **πότε νὰ κάνετε τὸ σταυρό;** Ξυπνᾷς πρωτὶ - πρωτὶ; Κάνε τὸ σταυρό σου. Πᾶς στὴ δουλειά; Κάνε τὸ σταυρό σου. Ἐφτασες στὸ χωράφι; Κάνε τὸ σταυρό σου. Σπέρνεις, γυρίζεις ἀπὸ τὸ χωράφι, μπαίνει στὸ σπίτι; Κάνε τὸ σταυρό σου. Κάθῃσαι στὸ τραπέζι; Κάνε τὸ σταυρό σου. Πᾶς νὰ κοιμηθῆς; Κάνε τὸ σταυρό σου.

«Πέφτω κάνω τὸ σταυρό μου,
ἄγγελο ἔχω στὸ πλευρό μου».

Ἐσὺ ἡ γυναῖκα ζυμώνεις; Κάνε στὴ ζύμη τὸ σταυρό. **Παντοῦ καὶ πάντα** νὰ κάνετε τὸ σταυρό σας. Ὁ σταυρὸς εἶνε «ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης» (ἐξ.ποστ. σταυρ.).

Καὶ κάτι ἀκόμα. Ἄλλοτε τέτοια ἅγια ἡμέρα οἱ Χριστιανοὶ τί ἔκαναν, πήγαιναν στὰ καφενεῖα; Ὅχι. Ἐπαιρναν τὸ κεράκι τους καὶ πήγαιναν στὰ μνήματα καὶ γονάτιζαν στοὺς τάφους. Κ' ἐσεῖς νὰ πᾶτε στὰ μνήματα, πού ἐκεῖ μέσα εἶνε οἱ γονεῖς, τ' ἀδέρφια, οἱ γυναῖκες, τὰ παιδιὰ σας, καὶ νὰ τὰ περιποιοθῆτε. Ἄν εἴστε Χριστιανοί, **θυμηθῆτε τοὺς νεκρούς**.

Παρακαλέστε τὸ Χριστὸ νὰ μᾶς ἐλεήσῃ, γιατί κολαστήκαμε στὸν κόσμον αὐτό. Καὶ νὰ μᾶς ἀξιῶσῃ ὁ Θεός, ὅταν τελειώσουμε τὴ ζωὴ μας, νὰ ποῦμε κ' ἐμεῖς τὸ «*Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου*» (Λουκ. 23,42)· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**